

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 2T/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010240
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Dluhoš, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3515010240.1

Rozhodnutie

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., členov P. A. M. B. Z.. Š. D., v trestnej veci obžalova-ného A. E., trestne stíhaného pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 04. februára 2016, takto

r o z h o d n u t i e :

O b ž a l o v a n ý : A. E., H.. XX.XX.XXXX N. C., R. C. H. Z. H. N., Z. Č.. XXXX/X, na slobode,

je vinný, že

dňa 16.03.2015 v čase o 15.00 hod. v Bzinciach pod Javorinou v altánku pri amfiteátri fyzicky napadol poškodeného ml. A. D., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho opakovane, najmenej 3-krát pravou a ľavou rukou udieral do oblasti hlavy do tváre, ktorý sa schúlil do kľbka na lavici a snažil si chrániť rukami tvár, na čo A. E. vyskočil na lavicu a z tejto mu nohami, na ktorých mal obuté tenisky, dupal po hlave a niekoľkokrát kopol nohou do tváre, pričom dňa 17.03.2015 mu v škole bolo potrebné privolať lekársku pomoc, v dôsledku čoho poškodený utrpel zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, s krvným výronom v oblasti čela vľavo, asi 5x3 cm, v oblasti ušnice, v oblasti záhlavia s dobou liečenia a práceneschopnosti najmenej dva týždne,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi,
- dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi,

č í m s p á c h a l

prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 41 ods. 1 a § 156 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určuje skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 29.06.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. Pv228/15/3304 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „súd“) obžalobu na obvineného A. E., nar. XX.XX.XXXX N. C., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 16.03.2015 v čase o 15.00 hod. v Bzinciach pod Javorinou v altánku pri amfiteátri fyzicky napadol poškodeného ml. A. D., nar. XX.XX.XXXX tak, že ho opakovane, najmenej 3-krát pravou a ľavou rukou udieral do oblasti hlavy do tváre, ktorý sa schúlil do kľbka na lavici a snažil si chrániť rukami tvár, na čo A. E. vyskočil na lavicu a z tejto mu nohami, na ktorých mal obuté tenisky, skákal po hlave a niekoľkokrát
2T/81/2015- 163

kopol nohou do tváre, pričom dňa 17.03.2015 mu v škole bolo potrebné privolať lekársku pomoc, v dôsledku čoho poškodený utrpel zranenia, a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre, s krvným výronom v oblasti čela vľavo, asi 5x3 cm, v oblasti ušnice, v oblasti záhlavia s dobou liečenia a práceneschopnosti najmenej dva týždne.

Súd dňa 04.02.2016 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného A. E., výsluchom poškodeného A. D., S. P. F., T. Z., Z. S., čítaním zápisníc o výpovedi svedkov K. K. B. S. S. z prípravného konania, čítaním znaleckého posudku S.. B. C., ostatnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Obžalovaný A. E. po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku vrátane poučenia o možnosti urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku uviedol na hlavnom pojednávaní, že nemá záujem urobiť žiadne vyhlásenie. Z jeho následného výsluchu vyplynulo, že svoje konanie, ktoré je mu kladené za vinu, si nevie sám vysvetliť. Motívom jeho konania nebolo poškodenému ublížiť, ale ho iba vystrašiť. Poškodenému nejaký čas predtým, ako sa skutok stal, požičal mobilný telefón. Keď ho chcel od poškodeného naspäť, nedarilo sa mu skontaktovať sa s poškodeným. Písal mu na Facebook, že keď mu poškodený mobil nevráti, tak dostane. Mobil mu poškodený vrátil až po dlhšom čase a opakovaných výzvach na vrátenie. Po vrátení obžalovaný zistil, že mobil sa nedal odblokovať. Poškodený si ho vzal teda s tým, že závalu odstráni. Niekoľko dní sa neozýval a potom si od obžalovaného vypýtal 5 Eur na opravu telefónu. Krátko na to uvidel obžalovaný poškodeného v altánku v Bzinciach pod Javorinou. Obžalovaného nahnevalo, že poškodený si potrebuje zarobiť 5 Eur na opravu telefónu obžalovaného a pritom si leží v altánku. Obžalovaný pristúpil k poškodenému, ktorý bol v spoločnosti K. K., ktorému povedal, aby išiel na bok. Poškodeného sa spýtal, kde má telefón. Následne začal poškodeného biť päšťami, potom aj otvorenými rukami mu dával facky. Poškodený sa kryl. Obžalovaný vyskočil na lavičku a kopol niekoľkokrát poškodeného do oblasti hlavy. Na nohách mal obuté tenisky. Keď kopal poškodeného, držal sa rukami trámov v altánku, aby neprenášal celú váhu do kopancov. Poškodeného pozná, tento mu pomáhal napr. aj s drevom na zimu alebo keď kopal prípojku na vodu. Pri odchode z miesta činu nevidel na poškodenom žiadne viditeľné zranenia. Nevie popísať pocity, ktoré mal počas útoku na poškodeného. Pred skutkom ani po skutku nemali spolu žiadny konflikt. Na doplňujúce otázky obžalovaný uviedol, že keď poškodeného kopal,

jednou nohou stál na lavičke, rukami sa držal, druhou nohou poškodeného kopal. Rukami sa držal preto, aby poškodenému neublížil. Po tejto udalosti sa už mobilný telefón od poškodeného nepokúšal dostať. Svoje správanie s odstupom času nepovažuje za primerané. Pri skutku nebol pod vplyvom návykových látok ani alkoholu, nebol ani pod vplyvom nejakej tiesnivej udalosti. Nevie si vysvetliť, prečo podnikol útok na obžalovaného až v takom rozsahu, ako k nemu došlo. Obžalovaný v rámci prednesov na hlavnom pojednávaní opakovane vyjadril nad svojim konaním ľútosť. Má priateľku, s ktorou má niekoľkomesačné dieťa. Je zamestnaný.

Z výsluchu poškodeného A. D. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že dňa 16.03.2015 bol s kamarátom K. K. vonku v altánku v Bzinciach pod Javorinou. Zrazu sa tam zjavil obžalovaný, ktorý prišiel na aute. Podišiel k nim, povedal K. K., aby išiel nabok, začal poškodeného udierať do hlavy, následne kopať. Či

predtým, ako začal poškodeného udierať, obžalovaný niečo hovoril, si poškodený už nepamätá. Po prvých úderoch sa poškodený zložil na lavičku. Dostal niekoľko úderov, avšak na presný počet si nepamätá. Údery pociťoval na tvári, resp. na hlave. Potom obžalovaný vyskočil na lavičku a nohami po poškodenom skákal. Poškodený nevie, či obžalovaný niečo pri útoku hovoril, ani či povedal niečo predtým, ako na poškodeného zaútočil. Po útoku poškodeného bolela hlava. Išiel kamarátovi sa umyť, lebo bol od krvi. Lekárske ošetrenie vyhľadal až na ďalší deň potom, ako bol v škole, kde mu prišlo zle, bol celý fialový. Zo školy zavolali k nemu záchranku. Zranenia nezanechali na ňom trvalé následky. Po skutku už na druhý deň sa mu obžalovaný ospravedlňoval. Na útok obžalovaného nemá poškodený žiadny názor. Na doplňujúce otázky poškodený uviedol, že pri útoku obžalovaného si kryl tvár, preto nevie, čo sa dialo nad ním. Obžalovaný po ňom skákal jednou nohou. Poškodený to pociťoval nie ako skákanie po hlave, ale iba ako dupanie nohou. Po útoku mu obžalovaný potom napísal, že si telefón môže nechať. Poškodený ho však po mesiaci alebo dvoch vrátil sestre obžalovaného. Dôvodom útoku obžalovaného podľa poškodeného bolo, že si od neho požičal telefón, ktorý mu neskôr vrátil, avšak telefón bol zablokovaný. Nemal peniaze na opravu. Obžalovaný si asi myslel, že mu poškodený chcel ukradnúť telefón, asi to celé zle pochopil.

Po výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní sa obžalovaný poškodenému za svoje konanie ospravedlnil.

Z výsluchu poškodenej P. F. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že o skutku toho veľa nevie, dozvedela sa o incidente až na druhý deň. V deň, kedy sa skutok mal stať, syna nevidela. Išiel po škole ku kamarátovi K. K.. Na druhý deň ráno na ňom videla nejaké zmeny, pýtala sa ho preto, čo sa stalo, ale nepovedal jej. Medzi desiatou a jedenástou dopoludnia jej volala pani učiteľka, že pre jej syna bola privolaná lekárska záchranná služba. Keď sa so synom viezli v sanitke, videla na ňom modriny, bol celý červený, bolela ho hlava. O syna sa potom musela starať, bolela ho hlava, nemohol chodiť von. Trvalo to asi dva týždne, čo bol doma. Chvíľu sa aj bál obžalovaného. Syn jej potom povedal, že k útoku došlo kvôli telefónu.

Z výsluchu MUDr. Z. S., znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že pri incidente dňa 16.03.2015 utrpel poškodený pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy a tváre s prejavmi vegetatívnej symptomatológie s krvným výronom v oblasti čela vľavo, asi 5x3 cm, v oblasti ušnice - stranovo nepopisovanej, v oblasti záhlavia. Pri zranení nedošlo k stavu bezvedomia, preto u poškodeného nebol zistený otras mozgu. Z medicínskeho hľadiska ide o zranenie ľahké. Práceschopnosť pri takomto zranení trvá približne 2-3 týždne. Zranenie poškodeného nevedlo ku vzniku žiadnej závažnejšej komplikácie, ktorá by sťažila daný zdravotný stav poškodeného, resp. by ho ohrozovala na živote. Zranenie poškodeného vzniklo priamym mechanizmom - priamym pôsobením tvrdého tupého predmetu, ktorý pôsobil na miesta, kde vznikli známky zranenia. Násilie smerovalo proti poškodenému spredu i zozadu, viac z ľavej strany z pohľadu poškodeného. Vedené bolo do oblasti hlavy a tváre. Intenzita pôsobiacej sily pri vzniku zranenia sa pohybovala od slabej po stredne silnú. Na stupnici 1 - 5 by sa dala označiť číslom 2 - 3. Predmet, ktorý zranenie spôsobil, bol tvrdý a tupý. Týmto predmetom mohla byť jednak ruka útočníka zovretá v päšť, tiež noha útočníka. V mechanizme vzniku zranenia sa uplatnili údery vedené rukou útočníka zovretou v päšť do oblasti hlavy - tváre, pričom mohlo dôjsť ku vzniku pomliaždenia mäkkých tkanív i s vytvorením krvných výronov v oblasti čela, ušnice, taktiež i s prejavmi vegetatívnej symptomatológie. Pri týchto úderoch

mohlo dôjsť aj k pomliaždeniu mäkkých tkanív v oblasti záhlavia. Nedošlo ani k priamemu ohrozeniu ani ku zraneniu životne dôležitého orgánu ľudského tela. Predmetom a spôsobom, akým bol útok vedený - údery nohou, do oblasti kam smeroval útok - hlava a tvár, mohlo za určitých okolností dôjsť k spôsobeniu ťažkého zranenia mozgu, najmä pomliaždením mozgového tkaniva akrvácaním do mozgu. Prečo v danom prípade k tomu nedošlo, bolo zapríčinené podľa znalca relatívne slabou intenzitou vedených úderov na to, aby došlo či už k ohrozeniu alebo zraneniu životne dôležitého orgánu. Aby došlo k ohrozeniu, prípadne zraneniu mozgu, musela by sa intenzita úderov obžalovaného pohybovať medzi silnou až veľmi silnou. K zraneniam poškodeného znalec na hlavnom pojednávaní doplnil, že objektívny nález zranení poškodeného bol mizivý. Ak by znalec nemal k dispozícii videozáznam z útoku, ťažko by bolo znalecky zdokladovať, že k zraneniam poškodeného došlo aj útokom nohou obžalovaného. O tom, že následky neboli až tak vážne, svedčí aj skutočnosť, že poškodený nešiel na ošetrovanie hneď po útoku. Ak by intenzita útoku bola silná, napr. ak by obžalovaný skočil na poškodeného oboma nohami, resp. by ho kopol jednou nohou silnou alebo veľmi silnou intenzitou, mohlo dôjsť k zlomenine lebečnej kosti, alebo ku krvácaniu do oblasti lebky alebo medzimozgových obalov, t.j. k spôsobeniu ťažkého zranenia. Nedošlo k tomu preto, že údery vedené nohou nemali takú intenzitu, aby boli spôsobilé vyvolať takýto závažný následok. Intenzitu útoku vyvodil znalec na základe prejavov z medicínskej praxe. Veľmi slabá intenzita je napr. pri facke, ktorá môže vytvoriť začervenanie na mieste útoku, ktorá po 15 minútach pominie a na ďalší deň poškodený nemusí registrovať, že k zraneniu došlo. Pri slabej intenzite nedochádza k prejavom vegetatívnej symptomatológie. Tá sa prejavuje závratmi, pocitmi na zvracanie, zmenami tlaku alebo pulzovej frekvencie, pri zraneniach hlavy ľahkých, charakterizovaných napr. modrinami bez straty vedomia, alebo aj pri ťažších zraneniach, napr. otrase mozgu. Otrasa mozgu je charakterizovaný stavom bezvedomia, kedy si poškodený nepamätá na niektoré okolnosti. To sa stáva pri intenzite stredne silnej. Poškodený mal popisované pomliaždenia, odreniny, vegetatívne príznaky, je to na rozhraní medzi stupňom 2-3. Ak by poškodený uviedol, že na niektoré okolnosti si nepamätá, už by bola preukázaná vyššia intenzita pôsobiacej sily.

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výpovedi svedka K. K. z prípravného konania (č.l. 43-44 spisu), ktorý ku skutku v prípravnom konaní uviedol nasledovné: „Keď išiel A. E. k nám, tak som povedal A. D., aby sa zdvihol a ušiel preč, aby sa niečo nestalo. To preto, lebo A. D. zostal ticho, keď zbadal A. E., ako k nám ide a už som predtým počul, že čosi medzi sebou majú. Ale nevedel som, čo, len mi A. spomínal, že si od A. požičal mobil a že ho pokazil a potom ho dal opraviť, a že to dlho trvalo a A.o potreboval mobil. Ono to tak vyzeralo, že A. to už čakal, že A. za ním príde, alebo akoby čakal, že sa niečo stane. Takže E. prišiel k altánku. Mne povedal, aby som si presadol, že sa chce s A. porozprávať. A. v altánku sedel na pravej strane na lavici, pričom rukou bol opretý na bok o lavicu. Ja som sedel najskôr pri ňom na pravej strane, ale potom som si presadol na lavicu na ľavej strane altánku. Teda potom, ako mi to povedal E.. Potom A. E. šľahol zovretou päsťou A. D. do tváre jedenkrát. A. D. sa potom zdvihol a hneď si aj sadol. Na to ho začal A. E. biť päsťami do oblasti hlavy a hrudníka. A. D. sa kryl rukami. A. E. mohol takto A. udrieť asi 8-krát do hlavy a hrudníka celkovo. Ja som väčšinou sedel a pozeral do mobilu, lebo ja také veci nemusím. Po úderoch od A. E. K. A. D. ľahol na lavicu, A. vyšiel na lavičku, teda postavil sa na lavičku a začal skákať po A. D.. Bolo to tak, že spojil nohy a vyskočil na A. D..“

Takto mu skákal po hlave a po ramene. Takto po ňom skočil asi 3-4-krát. Potom už E. nič nerobil, len povedal A.i, aby mu vrátil ten mobil a následne odišiel smerom k svojmu autu a išiel preč.“ K udalostiam po skutku svedok uviedol: „A. sa ma pýtal, čo sa stalo. On si vôbec nepamätal, ani nevedel, čo sa stalo. Až po nejakom čase, asi po polhodine alebo hodine, si čosi začal spomínať. Ja som tam sedel a povedal som mu, že nech sa zdvihne a že nech sa ide k nám umyť, lebo bol od krvi. Mal krvavú väčšinou len tvár a ruku, ktorou mal podopretú hlavu, keď ležal. Hlavu mal krvavú v oblasti nosa a úst a videl som u neho na čele podliatiny. Ruku mal len špinavú od krvi, čo mu tiekla. Hovoril, že ho bolí hrudník. Ako E. od nás odišiel, asi po troch minútach sme išli preč.“

So súhlasom procesných strán bola na hlavnom pojednávaní prečítaná zápisnica o výpovedi svedka S. S. z prípravného konania (č.l. 46-47 spisu), ktorý ku skutku v prípravnom konaní uviedol nasledovné: „Mohlo to byť dňa 17.03.2015, ..., tam pred triedou som si všimol žiaka A. D.. Všimol som si na ňom, že plakal, hoci on nikdy neplače. Je to chalan, ktorého vychováva akoby ulica. Prišiel som za ním. On mal

hlavu dole, stál opretý o radiátor alebo parapetnú dosku. Keďže tých žiakov je tam málo, možno 5-6, tak som si všimol, že tam A. D. je a vzlyká. Prišiel som za ním, on mal hlavu dolu, ale nepovedal ani slovo, ale slzy mu tiekli. Opýtal som sa ho, čo mu je. A. D. mi povedal, že nechajte to tak. Ja som videl, ako plače a videl som hematómy na jeho spánkových kostiach na hlave a čele, celé to mal tmavočervené, napuchnuté, tak mi to bolo podozrivé, hneď som videl, že to museli byť dobré rany do jeho hlavy. Tak som mu povedal, že A., povedz mi, čo ti je, lebo si riadne zbitý. On na to povedal, že nejaký chlapec mu poskákaval po hlave. Pýtal som sa ho, kedy to bolo a povedal, že deň predtým v popoludňajších alebo večerných hodinách. Bolo vidieť na ňom, že je mimo, nereagoval normálne. Mal stále hlavu dolu, bol smutný a opakoval, nech to nechám tak, že on si to vybaví.“

Zo znaleckého posudku S. B. C., znalca z odboru psychológia, vyplýva, že intelektové výkony poškodeného sa nachádzajú na úrovni výrazného populačného podpriemeru. Intelektové schopnosti sa aktuálne nachádzajú v hraničnom pásme medzi duševnou zaostalosťou a normou. Prítomné sú známky ľahkých organických zmien centrálného nervového systému, prítomný je najmä deficit pozornosti, harmonickosť pohybov jemnej a hrubej motoriky, impulzivnosť a hyperaktivita. Vo vývine sa ešte hľadá, často môže konať pod vplyvom toho, aby si získal sympatie okolia. Zvýraznená je potreba potvrdenia a uznania zo strany sociálneho okolia. Poškodený je schopný objektívne a pravdivo popísať udalosti, ktoré prežil. U poškodeného bolo zistené, že prekonal akútnu stresovú reakciu. Ide o prechodnú poruchu, ktorá vznikla bez inej zjavnej psychickej poruchy ako odpoveď na výnimočný fyzický a psychický stres a ktorá zvyčajne odznie s priebehom hodín alebo dní.

V zmysle § 270 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením obrazového záznamu zo dňa 16.03.2015 z času a miesta, kedy a kde mal byť skutok obžalovaným spáchaný, vyhotovený prostredníctvom kamerového systému bezpečnostného systému Obce Bzince pod Javorinou.

Z odpisu Registra trestov obžalovaného vyplýva, že doposiaľ nebol súdne trestaný. V evidenčnej karte vodiča má evidovaných niekoľko nie zanedbateľných priestupkov spáchaných v cestnej premávke a v roku 2009 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

2T/81/2015- 165

Súd ďalej na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 15 Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 155 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na päť rokov až dvanásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) závažnejším spôsobom konania,
- b) na chránenej osobe, alebo
- c) z osobitného motívu.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.

Podľa § 156 ods. 2 Trestného zákona odňatím slobody na jeden rok až tri roky sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) na chránenej osobe, alebo

b) z osobitného motívu.

Podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že

a) napadne iného,

b) hanobí štátny symbol,

c) hanobí historickú alebo kultúrnu pamiatku,

d) hrubým spôsobom ruší priebeh verejného podujatia, najmä nedovoleným použitím pyrotechnického výrobku, násilným poškodením sedadla alebo časti športového zariadenia slúžiacej na oddelenie sektorov, vhadením nebezpečného predmetu na športovisko alebo na iné miesto konania podujatia alebo

e) vyvoláva verejné pohoršenie vykonávaním pohlavného styku alebo vykonávaním sexuálneho exhibicionizmu alebo iných patologických sexuálnych praktík, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

(2) Odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

a) z osobitného motívu,

b) závažnejším spôsobom konania,

c) v prítomnosti skupiny osôb mladších ako osemnásť rokov,

d) na chránenej osobe, alebo

e) hoci bol za taký alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený alebo v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení Trestného zákona a odbornej literatúry (napr. MADLIAK, J. a kol. Trestné právo hmotné. Všeobecná časť : UPJŠ Košice, 2007, tiež BURDA, E. - ČENTÉŠ, J. - KOLESÁR, J. - ZÁHORA, J. a kol. Trestný zákon. Všeobecná časť. Komentár. I. diel. Praha : C. H. Beck, 2010), možno uviesť, že zavinenie je vnútorný psychický vzťah páchatel'a k podstatným náležitostiam trestného činu, resp. k porušeniu alebo ohrozeniu záujmu chráneného Trestným zákonom, vyvolanému spôsobom uvedeným v Trestnom zákone. Zavinenie sa vzťahuje na podstatné skutočnosti, ktoré tvoria páchatel'ov skutok. Musí sa v podstate vzťahovať na všetky skutočnosti, ktoré sú znakom skutkovej podstaty trestného činu. K naplneniu subjektívnej stránky úmyselného trestného činu nestačí, že páchatel' konal úmyselne, t.j. tak ako chcel, ale treba, aby úmyselne porušil alebo ohrozil záujem chránený Trestným zákonom spôsobom v tomto zákone uvedeným. Pri posudzovaní zavinenia sa od páchatel'a nepožaduje, aby mal o právnych skutočnostiach (pojmach) uvádzaných v skutkovej podstate trestného činu, z ktorých vyplýva aj protiprávnosť činu, presné právnické znalosti, ale postačuje laická predstava (znalosť faktických okolností). To znamená, že si je vedomý toho, aký je obvyklý význam týchto pojmov v spoločnosti, čo sa nimi v spoločnosti rozumie, aký je ich sociálny obsah. Zavinenie je vybudované na vedomostnej a vôľovej zložke. Vedomostná (intelektuálna, rozumová, resp. predstavová) zložka spočíva v páchatel'ovom vnímaní predmetov a javov jeho zmyslovými orgánmi a v jeho predstavách o týchto predmetoch a javoch. Vôľová zložka zahŕňa chcenie alebo uzrozenie, t.j. rozhodnutie konať určitým spôsobom so znalosťou podstaty veci. Ak páchatel' rozhodujúce skutočnosti nechce a nie je s nimi ani uzrozený, nemožno hovoriť o jeho vôli spáchať trestný čin. Zavinenie ako vnútorný psychický vzťah páchatel'a ku skutočnostiam zakladajúcim trestný čin musí existovať v čase spáchania činu. Akékoľvek predstavy a vôľa páchatel'a, ktoré neexistovali v čase spáchania trestného činu, nie sú pre vyvodenie trestnej zodpovednosti páchatel'a rozhodujúce. Podľa toho, či vedomostná a vôľová zložka sú alebo nie sú dané, resp. v akej miere existujú, sa rozlišuje úmyselné zavinenie (priamy a nepriamy úmysel) a zavinenie z nedbanlivosti (vedomá a nevedomá nedbanlivosť). Pri úmyselnom zavinení je zastúpená vedomostná aj vôľová zložka. Rozdiel medzi priamym a nepriamym úmyslom je v intenzite (kvantite) vôľovej zložky. Pri priamom úmysle (§ 15 písm. a) Trestného zákona) je akcent na vôľovej zložke, ale nepopiera sa tým vedomostná zložka. Pri nepriamom úmysle je vôľová zložka zoslabená. Ide najmä o prípady, keď páchatel' chce spôsobiť určitý následok, uvedomujúc si, že popri ňom alebo namiesto neho môže spôsobiť iný, trestnoprávne relevantný následok.

V zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku súd vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie, procesným stranám vytvoril priestor, aby v rámci na hlavnom pojednávaní vykonávaného dokazovania mohli s rovnakou starostlivosťou objasňovať okolnosti svedčiace proti

obžalovanému, ako aj okolnosti svedčiace v jeho prospech, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa svojho vnútorného presvedčenia, a to každý dôkaz a okolnosť súdeného prípadu jednotlivo a všetky v ich súhrne a vo vzájomnej súvislosti a dospel k záveru, že obžalovaný je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, avšak pri čiastočne inej právnej kvalifikácii, než akú ponúkol prokurátor. Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčuje najmä jeho vlastné priznanie vyplývajúce z jeho prezentácie na hlavnom pojednávaní, podporené obsahom výpovede poškodeného, vypočutých svedkov, závermi znaleckého posudku a obsahom kamerového záznamu bezpečnostného systému Obce Bzince pod Javorinou. Je nepochybné, že obžalovaný, motivovaný frustráciou z poškodeným pokazeného a stále nevráteného mobilného telefónu, sa dňa 16.03.2015, útočiac fyzicky na 2T/81/2015- 166

poškodeného, dopustil fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi, čím naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Spornou v rámci vyhodnocovania dokazovania zostala otázka, či týmto svojím konaním vzhľadom na spôsobený objektívne zadokumentovaný následok spáchal obžalovaný aj zločin ublíženia na zdraví podľa 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona alebo či sa dopustil „iba“ prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Vzhľadom na judikatúru súdov vyššieho stupňa možno vysloviť, že ak bol spôsobený úmyselným konaním útočníka následok v podobe ublíženia na zdraví, ktoré nie je ťažkou ujmu na zdraví, potom pre rozlíšenie, či prichádza do úvahy právna kvalifikácia takéhoto skutku ako dokonaného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona alebo ako pokusu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 a § 14 ods. 1 Trestného zákona, je rozhodujúce, či úmysel útočníka smeroval k spôsobeniu závažnejšieho následku v podobe ťažkej ujmy na zdraví. Pokus trestného činu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona je všeobecne charakterizovaný cieľavedomým zameraním konania útočníka na dokonanie trestného činu, t.j. musí tu byť jednoznačne preukázaná vôľa útočníka spôsobiť zamýšľaný následok. Na to, či útočník konal v úmysle spôsobiť ublíženie na zdraví alebo v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, možno usudzovať okrem iného aj z okolností, za ktorých došlo k útoku, akú intenzitu malo konanie útočníka, či útočník pri čine použil predmet, ktorý bol spôsobilý urobiť takýto útok proti telu dôraznejším, proti ktorej časti tela poškodeného útok smeroval a aké nebezpečenstvo pre poškodeného z útoku hrozilo. Zo sily použitej pri útoku, čo bolo možno vidieť na kamerovom zázname, zo skutočnosti, že obžalovaný sa pri útoku rukami držal altánku, čím efektívne zamedzil prenášaniam celej váhy svojho tela do intenzity úderov nohou, zo skutočnosti že do poškodeného kopal len jednou nohou a nie dvomi, ako aj z objektívne zistených zranení poškodeného znalcom z odboru zdravotníctva podľa názoru súdu vyplýva, že iba z povahy útoku a početnosti úderov do oblasti hlavy poškodeného nemožno presvedčivo a jednoznačne ustáliť, že obžalovaný chcel poškodenému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, prípadne že vedel, že jeho útok môže takýto následok vyvolať. Súd preto konanie obžalovaného, opísané v skutkovej vete rozsudku, právne posúdil ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, majú za preukázané, že obžalovaný inému úmyselne ublížil na zdraví a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi.

U obžalovaného pri oboch trestných činoch ide o konanie úmyselné, pričom formu zavinenia ustálil súd na úrovni priameho úmyslu. Obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom, ktorým je ochrana ľudského života, občianskeho spolunažívania a verejného poriadku. U obžalovaného nebola zistená žiadna okolnosť, ktorá by ho zbavovala trestnej zodpovednosti.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchaťelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadane najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

U obžalovaného súd identifikoval poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval), príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov). U obžalovaného je teda daný vyrovnaný pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný, je zamestnaný, s výnimkou prejednávaneho incidentu žije občiansky usporiadaným životom, je otcom maloletého dieťaťa. Vychádzajúc z motívu obžalovaného, z okolností spáchania skutku, jeho následku, prihliadnuc na úprimnú ľútosť na vlastným protiprávnym konaním prezentovanú obžalovaným na hlavnom pojednávaní, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu v zmysle Trestného zákona postačí uloženie výchovného trestu v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Preto súd obžalovanému podľa § 41 ods. 1 a § 156 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h) Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 51 ods. 1 Trestného zákona obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obžalovanému určil skúšobnú dobu na 3 roky. Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Trestného zákona obžalovanému ako súčasť probačného dohľadu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, nakoľko uloženie tejto probačnej povinnosti považoval súd za potrebné vzhľadom na povahu útoku spáchaného obžalovaným. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný, dôvodný a primeraný, od ktorého možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

V lehote na podanie odvolania podal prokurátor odvolanie proti tomuto rozsudku do výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Trenčíne.